

En nyårshälsning från D. T.

Ett nytt år möter oss. Vi ställa säkerligen den frågan: Vad kan det nya året bära i sitt sköte?

Den frågan ställes nog alltid vid ett årsskifte.

Tankarna vilja gärna gå tillbaka på det flydda årets händelser. Vissa tilldragelser etsa sig mera fast i minnet. Vi stanna inför dem. Alla ha vi säkerligen behov att blicka tillbaka och tränga ner i minnenas skattkammare.

Vad skall det nya året medföra? I de tider, som vi leva i, då svårigheter och depression tynga våra sinnen, är den frågan mera aktuell, än då förhållandena äro ljusare och bättre. Säkerligen är det få av oss, som icke önskar en vändning till det bättre med avseende på det ekonomiska läget.

När vi önska varandra ett gott nytt år, må det icke endast bli vid årsskiftet, utan räcka hela året ut.

Särskilt må vi såsom godtemplare hjälpas åt att åstadkomma stora och betydelsefulla insatser för ideella och kulturella framåtskridanden. Vi böra medverka till att stärka våra organisationer och göra dem arbetsdugligare. Det kunna vi om vi vilja.

Liksom våra broderorg. och religiösa samfund i samfällid föresats kunna enas om att höja idéernas fana högt och låta ljuset lysa i det mörker, som råder i andens och materiens värld, så kunna och böra vi godtemplare åstadkomma, i den bygd där loge finnes, att skapa en ljusets fyrbåk, så stark att dess strålar skulle nå fram till mörkrets sista nästen.

Låt oss giva varandra detta löfte. Låt oss bli de ljusspridare, som vi

Till Medelpads befolkning.

Den olagliga sprithanteringens skadegörelser växa dagligen. Stockholms tragedien, innebränningen på Dynäsberget, och nu senast den sorgliga drunkningsolyckan vid Juniskär tala sitt tysta men fruktansvärda språk. Därtill komma förfärande moraliska skador. Lögn och falskhet upphöjas till manliga dygder. Respekten för lag och rätt dör. Medveten olydnad mot givna lag tolereras av hög och låg. Resultatet av mångårigt kulturarbete spolieras.

Insen därför äntligen det fullständigt orättfärdiga och enbart skadliga i denna trafik. »Det finns intet försonande i denna illegala hantering. Den är enbart skadlig och drives uteslutande av vinningslystnad», säger även L. O:s sekr. Per Bergman.

Rycken ej på axlarna vid vår kamparoll. Sägen ej: Detta går aldrig att få bort. Varför går det ej? Vem kan hindra oss att grundligt avslöja spritbovarna i samhället? Skrämmar oss spritmarodörernas utstuderade hänsynslöshet? Ingalunda. Gemensamt kunna och måste vi befria samhället från detta mörksens värde. Ingen rädder här. Ingen för lat eller bekväm! Saken angår oss alla på det djupaste.

Därför, ansvarskännande män och kvinnor i alla läger: Upp till hänsynslös strid! Upp till kamp mot folkfördärvarna, arbetarförstörarna! Hembrännare, smugglare, langare!

Följen efter dem såsom-skuggan. Lämnen dem varken dag eller natt. Söken i misstänkta, skumma snår. Avvisen icke

i särskilt hög grad äro skickade för — vi ha utposter i snart sagt varje by av vårt avlånga land. Fatta rätt vår uppgift, då skall godtemplarorden i vårt distrikt gå en ljusare tid till mötes. Då skall, om alla göra sin plikt, år 1932 bli ett gott och lyckobringande år.

N. O. E.

ke bestämda rykten. Given under lossning och lastning akt på kamraterna, som icke förtjäna det namnet. Haven ögonen på mystiska och nattliga båt- och bilfärder. Anmälen dem. Hjälpen myndigheterna. I kunnen vad dessa ej förstå. Ut på vägar och stigar!

Låten gripa bovarna. Skydden dem icke! Utsugarna, de penninggiriga, arbetarfienderna. Låtom oss få fram med hänsynslös, orubblig ståndaktighet. Lämnen dem till laga näpst. Skonen dem icke! Varken de större eller mindre spritbovarna! Samhällssolidariteten kräver allas medverkan.

Bort med dem! Smugglarna, langarna, spritbovarna, alla!

Undertecknade, representanter för hela samhället, stå eniga bakom denna appell.

Vi kalla allvarligen alla och envar i Medelpad (Midälva-land) till samfäll målmedveten, oblidkelig, oavlatlig strid, tills spritbovarna inte längre våga sig till våra landamären eller sitta inom lås och bom.

Upp till Midälvadåd!

**MEDELPADSKOMMITTÉN MOT DEN
OLAGA SPRITHANTERINGEN.**

(Utsedd av representanter för provinsens nykterhets-, fackliga och politiska organisationer, nykterhetsnämndernas sammanslutning, frireligiösa församlingar, prästerskap, ordningsmakten m. fl.)

Arbetsutskottet.

Kretstemplare

uppmannas att tillse det br. E. Roskvists turne i vårt distrikt blir väl planlagd och förberedd ute i de loger, som få besök av honom.

Se resplan införd i dagens nummer.

Ett beslut.

»Dans i Björkäng den... Finfin musik. Logen Nattviolen har möte den... Program: diskussion och uppläsning. Evangeliskt möte... Allt på en dag — samma kväll. Vart skall vi gå? Vi går till dansen.»

»Nej, jag skall gå till logemötet.»

»Till logemötet! Till ett möte, så dum du kan vara. Gå till ett möte då det är dans i Björkäng. Är du inte riktig? Nej Dora, tänk dig nu för. Logemötet det har vi var vecka. Dans är det inte mer än en gång i månaden. Vi går till dansen. Till logen kan vi gå nästa lördag.»

Dora Skogssons och Irma Landgrens ögon möttes där de stodo framför skräddare Petterssons ladugårdsvägg och studerade affischerna.

»Nej, jag försakar hellre dansen än logemötet.»

»Dumbom! Du vet väl hur trevligt det brukar vara i Björkäng?»

»Trevligt! Ja, men man ledsnar snart där, då man väl kommit dit. Man tröttnar på att dansa jämt. Och att stå och hänga...»

Irma Landgren avbröt:

»Tröttnar på att dansa! Det gör man aldrig!»

Hon började redan att dansa runt.

»Ja, det gör man allt. Förresten det får vara hur som helst med det. Logemötet bör vi besöka först och främst. Logen behöver oss, det vet du, vi äro inte så många medlemmar. Det är inte rätt att gå till dansen, då vi har möte. Det blir väl dans igen och då kanske vi inget möte har, då kan vi gå och dansa.»

Irma Landgren stod och såg ned i vägen och tummade på kappsärpet. Så sade hon:

»Ja, du har kanske rätt, Dora, logen behöver oss. Jag erinrar mig just nu L. T:s ord förra mötet: 'Med förenade krafter skall vår loge gå framåt!.'»

»Du går alltså till logemötet du också då?»

Dora skogsson blev med ens så glad att hon klappade Irma Landgren på axeln.

Irma Landgren log blygt.

Beslut var fattat och båda vände ryggen åt skräddare Petterssons ladugårdsvägg.

Gunnar S—rd.

Utsäde.

»Kan det vara möjligt! Tog hon inte mer i arbetslön för en så utsökt kapp? Vill du giva mig hennes adress?»

»Gärna, men så billig är hon nog icke i allmänhet. Min man skötte henne, då hon i vintras låg i tyfus, och tog ingenting betalt, utan skaffade henne i stället fria läkemedel — så att därför är hon så särdeles billig mot mig.»

De båda damerna ryckte till vid ett rasslande av papper från andra hörnet av salongen där doktorn satt, läsande sin tidning. Det var tidningen, han kramade samman under det han häftigt reste sig och gick in i sitt rum.

»O, vad kunde det vara! Hjalmar var alldeles likblek.»

»Du måste gå in...»

»Jag vet knappast... Han tycker ej om frågor. Det är så mycket en läkare ej får tala med någon om... Allt vad som rör hans praktik. Och vad enskilt är får jag alltid veta, utan att fråga.»

»Men om han var sjuk...»

»Ja — det såg verkligen så ut, jag måste se efter.»

»Nå, du dröjde så länge — han var väl ej sjuk?»

»Nej, nej, bara ledsen.»

»Du vill kanske ej tala om över vad? Det kan ju vara så mycket, som äkta makar måste hålla tyst med, men nog vet du, att det stannar hos mig, om du finner lättnad i att tala. Du är ju lika blek som han nyss.»

»Ja, du skulle kanske tro något helt annat, om jag icke helt enkelt sade dig orsaken. Således — han var ledsen åt, att jag som han sade, tar skatt av hans patienter. Det var vårt samtal om sömmerskan — du behöver ju ej tillämpa det på dig — sade han, som givit honom en inblick uti, att vi kvinnor växa upp utan rättsbegrepp, hur hög bildning vi för övrigt äro i besittning av. Jag ockrade på hans yrke genom att begagna mig av sömmerskans billiga pris, och det fattades bara att jag skulle tvinga henne att sy åt alla mina bekanta även för så gott som för intet. Om min toalettkassa ej var tillräcklig, ville han hellre ge mig dubbelt.»

»Är människan ung?»

»Ja, helt ung.»

»Och ser bra ut?»

»Ja, hon är nästan vacker och har ett behagligt väsen, men ser lidande ut.»

»Min kära Aurore! Det är nog så, att herrar män i allmänhet ej tycka om frå-

Årsrapporteringen för biblioteken.

Tiden närmar sig med stora steg när våra bibliotek skall insända föreskriven rapport. När som helst — om det icke redan har skett, när detta läses — får vederbörande bibliotekarier påstötning därom från D. S. L.

Under tiden kan vi ta oss en funderare på huru stort statsbidrag varje bibliotek kan erhålla.

Det är ytterst angeläget, att varje studiecirkelbibliotek gör klart för sig, hur stort statsbidrag det är berättigat erhålla. Om icke detta sker, kommer obehagliga efterräkningar. Varje enskilt studiecirkelbiblioteks statsbidrag är, i en viss utsträckning, beroende av vad *samtliga studiecirkelbibliotek* (tillhörande I. O. G. T. eller annat riksförbund) inom kommunen *tillsammans* av egna medel (»lokala utgifter») under året använt för bibliotekets räkning. Statsbidragen utgå efter följande skala:

Sammanl. summa "lokala utg." för alla till riksförb. studiecirkelbibl. inom kommunen.	Statsbidrag i % beräkn. efter det egna bibliotekets "lokala utg."
---	---

Högst 400 kronor	.....	100 %
		(d. v. s. lika med det egna tillskottet)

401—600	.....	90 %
		(av nämnda tillskott)

601—800	.....	80 %
---------	-------	------

801—1500	.....	70 %
----------	-------	------

1501—4000	.....	60 %
-----------	-------	------

över 4000	.....	50 %
-----------	-------	------

Beräkningen sker vid lagstugan sammanträde med representanter för kommunens samtliga bibliotek. Uteblir något bibliotek, när sammanräkningen sker, får det stå sitt kast och själv betala de böcker, som rekvideras för för högt beräknat statsbidrag.

Bibliotekens brandförsäkring.

Det är ett villkor för statsbidrag att varje bibliotek skall vara försäkrat för fulla värdet. Det är inte alltid att så sker. Men denna sak måste nu avhjälpas. Finnes icke pengar i bibliotekets kassa för den saken, så begär att få ett anslag av logen därtill. (Se O. S. L:s cirkulär.)

Gör ej bibliotekets styrelsen sin plikt härvidlag, så måste L. D. eller någon annan av logens tjänstemän tillse att bestämmelserna följas.

Ordning och reda måste det vara i allt.

gor, även utom praktiken och... vi böra ej fråga. Jag är ledsen, att jag bad dig gå in. Och nu är det min basartid. Farväl! Var icke ledsen. Det är intet att tänka på. Herrar äro så nervösa nu för tiden.»

Aurore tog upp sitt broderi, men det fick falla igen.

Vad menade hon med sina frågor? Ung? Vacker?

EN VAR

om sin heder mån person bekämpar lönnbränningen.

Bildningshunger.

— Världen går under. Tiderna äro dåliga. Arbetslösheten och depressionen förkväver oss.

Så säga somliga. Och i den atmosfär av betryckthet, som just nu råder över all världen, bli dessa trodda.

Men när mörkret är som djupast, ligger dagern som närmast. Jag vet det och jag kan bevisa det.

I dagarna såg jag en artikel i en av våra större dagliga tidningar, i vilken man talade om, att studiecirklar och bibliotek aldrig förr varit så livligt frekventerade som just nu. Man kunde rapportera stora framgångar på båda hållen. Läslusten har stigit och vetgirigheten likaså. Man vill lära sig någonting. I enquêteer ha sakkunniga förklarar, att orsaken till den ökade frekvensen ligger däri, att stora massor människor, som aldrig annars ha tid att syssla med böcker — naturligtvis gäller det främst den arbetande klassen — genom den rådande arbetslösheten fått tillfälle att ägna sig åt det, som innerst inne intresserar.

Det är ett gott tidens tecken — ett tecken på att vi gå mot klarhet, trots det att vi för närvarande treva i depressionens gråa töcken. Det är också ett fullödigt bevis på att vårt land dock, trots allt tal, är ett gammalt kulturland. Det visar sig sålunda, att när bekymren äro som störst, när nöden är som värst, söker sig den stora massan mot de förädlade i stället för mot de dölvande nöjena. Det skulle annars ligga ganska nära till hands att en klass, ett folk, försänkt i depression skulle bli desperat, skulle slå över och försöka döva de gnagande bekymren och tysta de envisa, invärtes frågorna genom att kasta sig i de larmande, tomma nöjesvirvlarna.

Det är ett gott tidens tecken, säger jag. Det vittnar om, att det kommer ljusning efter det mörker, i vilket vi just nu vandra.

Och vem har vi att tacka för detta? Jo, de stora folkrörelserna! I över femtio år ha de kämpat för att lyfta mänskligheten upp på ett högre plan, ständigt har predikats, att människan måste höja sig över det vardagliga, måste stiga mot ljuset. Och detta predikningar ha burit frukt. Folkrörelserna har gjort det strävande, alltid försakande folket till *ett kulturfolk*, det där står starkt och målmedvetet, som inte böjes till jorden av första motgång, som har förmågan att se *framåt* mot den gryende dagen.

Aldrig mera krig!

Krigsfaran ligger ej i nationernas eller rasernas hat till varandra utan i staternas ekonomiska intresse motsatser. Om de mellanfolkliga tvisterna kunna lösas genom skiljedom, för vilken skiljedomstolen i Haag är rätt forum, och om den fredsvilja, som nu råder i världen, får växa och utbredas, skall fasorna från världskriget icke upprepas. Av alla tecken att döma skall ett nytt krig bliva ännu mera fruktansvärt och i stället för värnpliktigas och frivilligas krig på slagfält och i skyttegravar blir det ett krig mot folken, mot kvinnor och barn.

Under de sista årtiondena har krigstekniken utvecklats så ohyggligt till lands, till vatten och i luften, att man tror, att världen icke skulle förmå att uthärda ett nytt modernt krig, men mänsklighetens förmåga att uthärda fasor och lidanden bör icke underskattas. Den kommer att kunna gå genom även det, men med sin gamla kultur tillspillogiven. Det krig, som härjade Europa i fyra år, fördröjde vår världsdels utveckling ett sekel, ett nytt krig vore en katastrof. Vi hoppas därför att demokratiens insats i världspolitiken skall göra det till verklighet, det nu av många som en utopi betraktade kravet, *aldrig mera krig*.

Rickard Sandler.

Studiecirklar

kring Nykterhetskommitténs betänkande är ett värdefullt uppslag, som framföres av O. S. L. i Ref. n:o 1, till vilket vi hänvisa.

Storlogens ombudsman,

br E. Roskvist, besöker vårt distrikt under tiden den 26 jan.—4 mars. Se resplan införd i denna tidning.

Det är skönt att veta detta. En lågkonjunktur, en ekonomisk mörktid går att övervinna, den är en tillfällighet. Mot den finns botemedel. Men mot ett allt förkvävande andligt mörker tyckas själva gudarna kämpa förgäves. Dock kulturfolket samlar sig — det kämpar och det arbetar trots depression och nödtid. Det är skönt att veta detta.

F. S.

Gott nytt år

tillönskas ordenssyskon, vänner och bekanta.

Logen Rätt och Sanning, Sundsvall.

Ester och O. Arfström
Knut Frisk
Ingeborg och Linus Fagerberg
Ragnhild och Albin Jönsson
Tora, John o. Inga-Lill Jönsson
E. E. Sundström med familj
A. Th. Lindeman med familj
Anna Olsson

Logen Riddar Huss, Johannisberg.

Jonas H. Johansson med familj
Helmer Öberg med familj.
Lycko Berglund
K. E. Andersson
B. Pettersson
G. Eriksson
Olle Persson
Fritiof Svensson
Einar Vallin
Knut Nilsson med familj
John E. Lundqvist
Signe Öster
Elin och Thure Karlsson
Dagmar och Emil Öster
C. E. Lundqvist med familj

Logen Carlshem, Karlsvik.

Ivar Svensson
Olle Johansson
Holger Hammarström
K. J. Karlsson med familj
Alva Talong
Pelle Eriksson
Anna Rökländer
Ingegerd Eriksson
Holger Larsson
Anna Hammarström
Elin Stenberg
Tilda Olsson
Olof Rökländer
Uno Nordenborg med familj
Allan Berggren
Frans A. Edlund med familj
Torsten Lundgren
Sven Andersson
Olle Eriksson
Anna Sundkvist

Logen Vivan, Vivstavarv.

Erene Byström
Iris Dahlén
Gunnar Holmgren
Ragnar Åkerlund
Ruth Eriksson
Greta Genberg
Gustav Moberg
Sven Sundström
Östen Berglund
John Norström
Maja Eriksson
Knut Kihlström
Ingrid Nilsson
Gejan Sjögren
Ebba Olsson

Logen Vårblomman, Nyvik.

Erik Ax. Sidén med familj
Torsten Sidén med familj
Roine Johansson med fästmo
Melker Olsson med fästmo
Tage Johansson med fästmo
Roland Olsson
Ingrid Sidén
Alfred Johansson med familj

Från Distrikträdet

I. O. G. T.-bladet,

vårt eget distriktorgan, är outhärligt för alla godtemplare, som vill »följa med sin tid». Vi uppmana logerna att höja upplagan. Priset är så billigt att detta inte är någon svårighet.

Likvid för tidningen för 1932 sändes under adress John Nordén, Sundsvall. Postgironummer 72182. Däremot skall all remissa avseende tidningen för 1931 sändas till Medelpads Distriktloge av I. O. G. T., Sundsvall. Postgiro n:o 7715.

Sedermera kommer postgiro att öppnas för tidningens egen räkning.

Bibliotekens årsrapportering

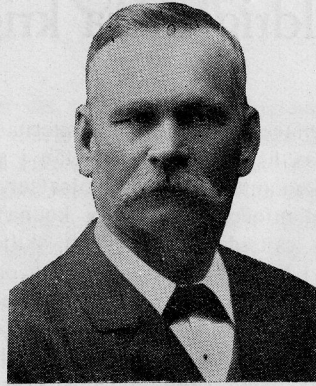
är förestående och skall vara verkställd senast den 1 febr. Rapportblanketter ha nu alla bibliotekarier erhållit direkt från O. S. L. Med dessa följa bl. a.:

- a) Grundkatalog,
- b) cirkulär om lokalavd. av Studieförbundet,
- c) förteckning å nykterhetslitteratur från förlaget,
- d) prenumerationslista å Bokstugan,
- e) förteckning å hjälpmedel i bibliotekens och studiecirkulärnas arbete (bör förvaras),
- f) cirkulär angående brandförsäkring.

Varje bibliotekarie bör icke försumma att åtminstone referera cirkulärens innehåll i sina resp. loger.

Där studieledaren eller bibliotekarien icke fullgör sin plikt med avseende på rapportering, torde L. D. tillse att den saken ordnas.

Se f. ö. D. St. L:s avdelning!

Leon Hallén †

De gamla gå bort. Det är skördetid. En av de gamla banbrytarna, som mer än någon annan har varit med och brutit stensluten mark och röjt väg icke endast för nykterhetsrörelsen, utan även för den moderna arbetarörelsen, är f. redaktören Leon Hallén, Sundsvall.

Nu är han borta.

Hans gärning är icke av i dag. De yngre av oss veta ej vad br H. utträttat. Men hans gärning är känd långt utanför vår provins gränser.

Han var en stridens man, oförlig och alltid beredd att slå till. Han kämpade lika tappert mot såväl vän som motståndare.

I godtemplarorden hade br H. varit aktiv i bortåt 50 år. Han ingick i logen 101 Strid och Frid den 14 maj 1882 och tillhörde vid sin död logen Rätt och Sanning.

Inom distriktlogen hade br H. varit D. R., v. D. T. och D. V. I.

Under sin östgötatid — H. ägde ett jordbruk i Fornåsa — var han medlem av Rätt och Sanning. Och när han sedan flyttade åter till Sundsvall, försummade han aldrig att besöka sin loges möten. Ja, han sågs ofta även hos de övriga logerna. Trots sin höga ålder var han vid full vigör, alltid vaken och intresserad för nykterhetsarbetet.

I honom ha ungdomen ett värdigt föredöme att efterlikna i många avseenden. Trofasthet mot Orden är ett av dem. Hans energi att kämpa sig fram

Ungdomen lockas med smuggelsprit.

Den 28 mars i fjol anhölls en yngling, född i april 1914. Utredningen visade att han även den 23 februari samma år hade blivit anhållen för fylleri. Han och ett par äldre kamrater hade vid tillfället berusat sig med en halv liter tysk sprit, som inköpts av en för dem okänd mansperson i Allén. Samma dag anhöllos ävenledes tvenne ynglingar i åldern 16 å 17 år. En av dem hade nämnda dag av en okänd medelålders person erbjudits inköpa en halv liter brännvin till ett pris av 5 kronor. Polisrapporten upplyser om att ynglingen icke hade tillräckligt med pengar och för övrigt till en början icke varit hågad för affären. Han lät emellertid övertala sig att tillsammans med den ökände personen dela innehållet, vilket hade förtärts i Brunnsparkens bekvämlighetsinrättning. Betalningen hade erlagts med kr. 2:50. Han kom så i bråk med några äldre pojkar och hade tillsammans med en kamrat i samma ålder, vilken på en bjudning erhållit brännvin, tagits om hand av polisen.

De tvenne folkhögskolekursstipendierna

ha för detta arbetsår tilldelats brr Axel Nordin, Tunadal, och Sven Sundling, Kvitsleby.

Reformatorn

måste varje loge ha. Enligt distriktslogens beslut kommer tvångsprenumeration att ske till de loger som icke verkställt prenumerationsföreläggande före den 15 jan. Avgiften uttages i samband med kvartalsavgiften.

under svårigheter, aldrig ge vika, orädd och oförlig, det är egenskaper vi unga böra värdesätta och tillgodogöra oss.

Tack, Du redlige, gamle kämpa för sanning och rätt!

Ditt minne skall leva!

—n.

Så ska' vi ha't!

Hos **ENGELFELDTS** ska vi ta't!
MÖBLER, MATTOR och GARDINER.

Till bibliotekarier och och studieledare.

Tiden för rapportering över bibliotekens verksamhet är just nu inne och alltsammans skall vara slutfört före 1 februari. Blanketter äro utsända och jag uttalar den förmodan, att bibliotekens böcker i allmänhet äro så förda, att det icke bör vara någon svårighet med rapporternas uppgörande.

I samband med årets rapportering föreligger ett önskemål från studiekommittén om en allmän inventering av våra bibliotek. Denna skall ha till uppgift att ge en fullständig bild av tillståndet inom biblioteken, än vad de mera summariska rapporterna kunna ge. Bokbestånden inom våra loger representera tillsammans så stora ekonomiska värden, att vi icke kunna stå till svars med att på något sätt betrakta dem som likgiltiga. Inventeringen skall omfatta icke endast de uppgifter, som ingå i rapporterna över böckernas antal vid årets början och slut, utan uppgifter skola också lämnas om huru många av de i rapporten upptagna böckerna äro felfria, huru många, som äro bristfälliga samt huru många som för tillfället enligt utlåningskatalogen äro utlånade.

Angående katalogiseringen skall uppgift också lämnas på om förvärvskatalogen är tryckt samt om den tillkommit i samarbete med någon annan biblioteks förening. Vilket slag av utlåningssystem som användes skall uppgivas. Särskilda formulär för denna inventering skall utsändas, och ifyllandet av dem bör föregås av en ordentlig undersökning av bokbeståndet, vilketa skulle kunna ske genom samverkan med K. S. L. De biblioteksstyrelser, som varit angelägna om att alltid hålla biblioteket i gott skick, torde kunna göra denna inventering utan större svårighet.

Emellertid får årsrapporteringen icke stå efter för denna inventering, utan årsrapport och redogörelse böra vara inne i laglig tid, och sedan i andra hand inventeringsarbetet.

En prolog.

*En gång — var saga börjar ju så
berättad för oss av de gamla —
föddes en tanke, mäktig att gå
fram genom världen och samla
alla som grubblat på tidernas nöd
tungt och tröstlöst och ensamt.
Snart slöts en ring till broderligt stöd
och till att kämpa gemensamt.*

*De, som ej ensamma mäktade stort,
blev en makt tillsammans,
och över mörk och slumrande ort
lyftes den tändande flamman.
Vacklande vilja fick hjälp att bli stark,
stöd varje trött och besviken.
Så kan det goda ur ringhetens mark
växa mot eviga riken!*

*Syskonring, väx, fullkomnas och giv
styrka och ljus i förening,
värna om allt som kan ge åt vårt liv
helgd och lyftning och mening.
Strid för det goda i kommande år,
tills genom dunklet det glänser,
broderskärlekens tempel, som när
ovan nationer och gränser!*

KERSTIN HED.

Centralförbundets Allm. utbildningskurs

hålles i år å Lunnevals folkhögskola, Östergötland, den 4—20 aug.

Statens stipendium utgör 125:—. Dessutom beviljar storlogen resebidrag.

Ansökan skall insändas före den 31 jan.

Övriga upplysningar och formulär, se Ref. n:o 1.

Med tack för gott samarbete under det gamla året och önskan om en god fortsättning på det nya året

Vivstavarv nyåret 1932.

Broderligen

Frej Emil Larsson.

D. S. L.

“Nyårshälsningen” från Finland.

Vi tillåta oss saxa följande ur I. C. T.:
Det är denna sedens brytande som måste komma före förbudet. Vänta att fint och bildat folk skall verka för dryckesfria umgängesseder, som kunna föra fram till folknykterhet, är enligt all erfarenhet ett fåvitskt hopp. Så långt sträcker sig inte de kretsarnas fosterlandskärlek eller kulturvilja.

Det får väl, som hittills, bli de breda folklagren som med sina nykterhetsorganisationer i spetsen skapa nya, alkoholfria kulturvanor. Däri ligger naturligtvis också, att organisationerna i ännu högre grad bli kulturföreningar med allt större kraft och förmåga att genom sina kulturvanor ställa alkoholvanorna i den föraktliga belysningen som är den för dessa naturliga. Både i Finland och i Sverige.

Men i den mån detta lyckas, kommer förbudstanken igen. Det blir då lika naturligt för folket att förbjuda rusdryckstrafiken som morfin- och kakointrafiken. Att den förstnämnda nu är fri, beror inte alls på att den åstadkommer mindre elände än en fri opiumtrafik skulle medföra. Det förhåller sig i det fallet alldeles tvärtom. Det beror helt enkelt på den fördomsfullhet i vilken en neslig vana bundit den västerländska mänskligheten, främst »kulturklassen», som i denna fråga betraktar ett ingrepp som en kränkning av dess oförytterligaste rättigheter, heligare än både tanke- och samvetsfrihet.

Det finns emellertid inga genvägar fram till genombrytande av den fördomsfullheten. Men när vi en gång hunnit uppfostra en folkopinion mot den, då kommer folkförbudet som samhällsgiftet som en naturlig och ofrånkomlig sak, och då kommer den med en sådan kraft att, om »inflytelsesrika» kretsar fortfarande vägra att offra sina mer eller mindre perversa njutningshänsyn för lagens efterlevnad, så blir dessa kretsar också undansopade av ett samhälle med mera respekt för de demokratiska samhällsidealen än det närvarande.

Oscar Olsson.

Låt **WICKMANS** Ekipera Eder i
KAPPOR och DRÄKTER

Klasslagstiftningen.

Det är verkligen rörande att se, vilken varm medömkan man ådagalägger för samhällets fattiga arbetare och med dem likställda genom att reagera mot lagstiftningskommitténs förslag till höjda spritpriser. »Jag tycker, att det hela verkar försök till klasslagstiftning», framhåller en. »Vad som skulle göra den stora allmänheten särskilt fientlig mot det föreslagna systemet, är dess karaktär av klasslag», betonar en annan. »Förslaget är ju ett rent slag i ansiktet på alla hederliga arbetare och likställda, som kunna hantera sin brännvinskaraff på ett oklanderligt sätt. Rena klasslagstiftningen i sin mest markerade profil», utropar en tredje o. s. v.

Bland alla de argument, som framförts i diskussionen om denna sak, är talet om klasslagstiftning det mest misslyckade. Med klasslag menas ju vanligen en lagbestämmelse eller förordning, som försätter en del av folket i en undantagsställning och avstänger den från vissa förmånliga rättigheter. Kan det nu bevisas, att spriten är till något gagn för arbetarklassen, att den gynnar dess strävanden, höjer dess materiella levnadsstandard, befrämjar dess andliga utveckling, förädlar dess nöjes- och umgängesliv etc., ja, då kan man ju med fog stämpla ett försök att avstänga arbetarna från umgänget med alkoholen såsom en ren klasslag. Men något sådant bevis kan man gudskelov inte förebbringa. Däremot äro alkoholens skadeverkningar uppenbara för alla seende.

hantera sin brännvinskaraff på ett oklanderligt sätt». Det är ju tvärtom meningen att klippa bort en hel del taggtråd, som nu står hindrande i vägen, och i stället skruva upp priset. Kan då Men bortsett från huruvida tillgången på starkt giftiga drycker kan vara någon eftersträvansvärd förmån för arbetarna, så syftar ju kommittén inte alls till något avstängningsbeslut för dem, »som kunna

enbart en prisstegring betraktas som klasslag? Knappast då den är lika för alla. Ty vi ha aldrig hört, att arbetarna stämpla som klasslag, att någon annan vara av visst slag måste betalas lika av arbetare och kapitalister. En bil kostar lika mycket, vem som än köper den, en kostym kläder, en låda cigarrer och ett kilo bröd likaså. Har man överskott på pengar, så köper man de högsta märkena, annars nöjer man sig med lägre kvalitéer. Men någon klasslagstiftning talar man inte om i detta sammanhang.

Brattsystemet däremot har ju alltid stämplats som klasslagstiftning. Inte minst från arbetarnas sida, har man ondgjort sig över dess klasslagsnatur och stränga förmynderskap. Och vi medge gärna, att det måste kännas ganska förödmjukande, inte minst för medlemmarna i arbetarklassens starka frihetsrörelse, att underordna sig ett system, vilket på ett så utstuderat illfundigt sätt utövar sin landsomfattande diktatur, registrerar och kontrollerar sina kunder, bestämmer över tilldelningen, låter de högre inkomsttagarna få mera och de lägre mindre, ställer kvinnor och ungar i en särklass, avstänger de mest törstiga, dömer till förlust av medborgerligt förtroende o. s. v. — ett system med principer hopplockade ur reglementen för vanartsanstalter, alkoholism, prostitution och Svartsjö.

Visst måste det kännas djupt kränkande att underkasta sig ett dylikt system. Men majoriteten av svenska folket inte blott finner sig tåligt däri utan ber nu också alla goda makter bevara det för nykterhetsvännernas attentatsförsök. Likhet inför lagen! säga nykterhetsvännerna. Nej, kom inte med någon klasslagstiftning! mullrar ekot från motboksägarnas brännvinsbasar. Nog märks det, att spriten fördummer.

(»Eko».)

Till logerna.

Den nya bibliotekslagen ställer ökade krav på biblioteksöreningarna angående bibliotekens skötsel. Varje loge, som äger ett bibliotek, gör därför klokt i att ägna detta all möjlig uppmärksamhet. Enligt grunderna för statsbidrags utgående betraktas ett bibliotek som allmän egendom, och en loge, som uppenbarligen vanvårdar sitt bibliotek, kan råka i den situationen, att den mister biblioteket, och detta överflyttas till annan loge.

Varje loge skall se till, att biblioteksstyrelsen sköter sina åligganden, så att biblioteket hålles öppet regelbundet under de i stadgarna fastställda tiderna, att utlåningen sker på ett för bokbeståndet fullt betryggande sätt. Var och en, som lånar böcker är skyldig lämna säkerhet för bokens eller böckernas värde för den händelse de skulle taga skada under den tid, de äro utlånade. Boklånen och namnet på de personer, som låna, skall noggrant antecknas, så att från begynnelsen skapas möjligheter för en tillförlitlig statistik. Vid den inventering, som i dagarna sättes i gång inom biblioteken böra logerna se till att tillräcklig arbetskraft står till förfogande, så att arbetet kan utföras med största noggrannhet. Om tilläventyrs någon loge ännu icke ordnat med brandförsäkring av biblioteket bör detta ske omedelbart.

Bokstugan har fortfarande liten spridning inom vårt distrikt, varför jag riktar en enträgen och allvarlig uppmaning till logerna att sätta i gång med anskaffning av prenumeranter. Tidskriften är helt enkelt outhärlig i vårt bildningsarbete.

A. S—n.

D. St. L.

På 50-årsdagen

som ock på andra bemarkelsedagar uppvaktar Ni bäst med en HEDERSGÅVA från

Hovjuvelerare HALLBERGS

Sundsvall - Tel. 3650.

För **TOMBOLOR** och **BASARER** göres de bästa och fördelaktigaste inköpen hos
Varuhuset Norrland

Torggatan 3 — Telefon 1768.

Leverantör till de allra flesta festerna och basarerna i distriktet. Till uthyrning finnes flera sorters spel, gevär m. m.

Klippt och oskuret.

När detta s. k. kåseri läses ha vi haft både jul och nyår och kanske också »trettonda'n». Förmodligen har det varit både goer mad och möen mad. Ty till jul skall det ätas och drickas.

Nu efteråt går livet sin gilla gång. Någon fest blir det ju alltid, som förgyller upp tillvaron en smula.

På tal om fest, så såg jag härom dagen att en av stadens idrottsföreningar skulle ha en klubbafton på »Runan». Mej kan det göra detsamma, ty jag idkar ingen annan idrott än att kritisera andra och det torde väl inte vara så prisvärt. Åtminstone har jag inte fått första priset därför. Och då är det heller ingenting att skryta om. Som sagt, idrottsföreningen i fråga skall ha klubbafton. Den har förresten redan gått av stapeln. Teckningslistan upptog ett omväxlande program. Av de nu just för ögonblicket mera nämnvärda programpunkterna fäste vi oss vid att man skulle sjunga »Första nubbsvisan» och sedan något längre fram skulle det bli »Kaffe med allmänt gnägg». Vi veta visserligen inte vilka som stå i »ledningen», men förr var det säkra nykterister, om vi ej misstaga oss. Med en nykter regim — missförstå oss inte! — skulle ett program för en klubbafton knappast sett ut på det sätt som det resenterades anno 1931. Nubbsvisan hade man säkert bytt ut mot »bordsvisan» av t. ex. E. L:s verkligt roliga fabrikat. Och det där allmänna »gnägget» hade ju kunnat förekomma ändå, utan att det angivits i ett program, som skall ligga framme och skylta inför allmänheten.

Jag förmodar att det allmänna »gnägget» skall kunna tydas såsom att man över lag var så där tämligen belåten med »aftonen» och att »klubbmästaren» gjort sin sak bra.

En dylik »gnäggande» belåtenhet kom affärsmännen till del i en mindre stad i landsorten. Det kan ju göra detsamma vilken stad det var. Det finns flera att välja på. Emellertid var det skyltsöndag och affärsmännen hade »juls skyltat» av alla krafter. Och det var inte så dåligt. Alla åskådarna voro hänförda. Man gnäggade belåtet.

Andersson och Pettersson träffas och börja genast utbyta tankar beträffande juls skyltningen och vem som lyckats bäst. P. erinrar om att N. N:s skyltning är mycket bra, A. påpekar att spritbolaget också lyckats synnerligen väl.

— Spritbolaget, inte skyltar väl dom?

— Jo, kom skall du få se!

För studiecirkelarna att beakta.

Den 29 jan. till 4 mars kommer Storloogens ombudsman, br E. Roskvist, att besöka några av distriktets loger. Vi äro övertygade att hans besök här skall hälsas med glädje av alla som förut lärt känna honom från tidigare besök, visserligen i en annan organisations tjänst. Många nya vänner skall han säkerligen vinna under sin turné.

Br Roskvist är D. T. i Skånes östra distrikt och har tidigare varit D. S. L. under många år. Studie- och biblioteksverksamheten ligger honom särskilt om hjärtat. Vi vilja i detta sammanhang erinra om det cirkulär, som varje bibliotekarie fått från O. S. L.

Det är just br R. som studieintresserad, som vi vilja fästa studiecirkelarnas och bibliotekariernas uppmärksamhet på hans turné. Säkerligen står han cirkelarna och biblioteken gärna till tjänst med råd och upplysningar, och vi hålla för troligt att han kommer att dra en lans för studieverksamheten i sina instruktioner på de enskilda mötena. Om han inte gör det självmant, så uppmana honom att göra det. Det behövs mer än väl.

Om ingen annan gör det, så hoppas vi att L. D. griper till verket.

Sagt och gjort. A. och P. traska iväg. Framme vid utminuteringslokalen visar A. på ett par personer som sitta på dess trappa. De äro vad man brukar kalla »dödfulla». De sova nu som bäst. En pöl vid deras fötter skvallrar om att förtäringen inte passat magen. Här hörs intet belåtet »gnägg». De båda två »dödfulla» stönar och mår tydligen inte riktigt bra av livets vatten. Någon »Första nubbsvisa» tonar inte melodiskt i den sena aftontimmen.

En sådan här illustration ur livet är det kanske banalt att komma fram med nu i vår »upplysta» tid. Men man måste någon gång också få skåda medaljens fransida.

Det där »Kaffet med allmänt gnägg» påminner om en del logers program, som man försöker göra »tilldragande» och »lockande» genom att brodera ut dem på något konstbesynnerligt sätt. Det blir något hemlighetsfullt och mystiskt över det hela. Folk kommer av nyfikenhet, äro förvånade, och när programmet är avverkat, så har verkligheten inte motsvarat förväntningarna. De bli bedragna. Det är få människor i vår tid — åtminstone inom de idéella föreningarna — som håller till godo med utsvälda reklamtrics. Något mera reellt bör det vara. Det tycker åtminstone

Peder på Backen.

Amatörteatern.

I en föregående artikel med ovanstående rubrik har undertecknad i samband med ämnet, meddelat om det påtänkta utgivandet av en teaterhandbok för amatörerna.

Detta länge närda önskemål är nu verklighet. A. B. F:s teaterkommitté har nämligen å Oskar Eklunds förlag utgivit en bok i ämnet under redaktion av Fil. kand. Gösta M. Bergman.

En titt i den 160 sidor omfattande boken ger genast intrycket av ett samvetsgrant arbete och att de olika avdelningarna nedskrivits av verkligt, på området kunnigt folk.

Redaktören har som inledning ägnat de första 38 sidorna åt »Amatörteatern i olika länder», och däri lämnat intressanta uppgifter från Tysklands, Amerikas, Englands och Finlands amatörteater belidsagat av scenbilder etc. I samband härmed lämnar samma författare i det följande en del goda råd och anvisningar beträffande repertoaren, av stort värde med tanke på amatörklubbarnas i gemen underhaltiga och i stort sett under all kritik stående pjäsrepertoar.

Efter dessa inledande artiklar har sedan en god del av boken ägnats åt det såväl tekniska som även finansfrågor i samband med amatörteatern. Sålunda skriver ett par arkitekter om »scen och salong», regissör Per Axel Branner om »skådespelaren», lektor Odal Ottelin om »scenspråket» samt lärarinnan vid Musikaliska Akademien Hilma Henningsson om »Rösten och uttalet». Skådespelerskan Anna Norrie talar om »plastik och mimik» samt regissör Alf Sjöberg om »Dekorationer, kostymer, maskering och belysning», allt försett med mycket talande och belysande bildmateriel.

Som framgår av denna kapitalexposé är handboken synnerligen omfattande och värdefull för de amatörer som vilja komma någonstans och som gå in för att verkligen utträta något.

Vid detta laget har även den första teaterkursen gått av stapeln i Stockholm under A. B. F:s egid. Talrikt besökt och ledd av verkliga förmågor inom området, synes den ha blivit en verklig succés. Det är endast att hoppas att de som haft förmånen att deltaga däri också skola var i sin stad visa att de lärt sig något och medverka till att landsortens amatörteater förbättras. Alla krafter behövas nämligen för att upprensa det nuvarande augiastallet. Amatörteaterns betydelse som folkbildningsfaktor synes nu dess bättre gå upp för litet var av de styrande inom de folkliga bildningsorganisationerna.

Den nya handboken synes mig vara ett verkligt gott medel för dessa strävanden, varför jag på det varmaste ber att få rekommendera densamma.

Sundsvall i Jan. 1932.

Helge Höglund.

»Teaterhandbok för amatörer», Oskar Eklunds Boktörlags A.-B., Stockholm. Pris: 4:50.

Resplan

för D. T. br E. ROSKVIST, Bjärnum.

Offentliga föredrag i nykterhetsfrågan anordnas på följande platser:

Jan.

- 26 Logen Stridsbasunen, Essvik
27—28 » Tidens Tecken, Stockvik
29—30 » Alliance, Stockstrand
31 » Hoppets Stråle, Kungsnäs

Febr.

- 1—2 » Enighet, Eriksdal
3—4 » Alnö Framtidshopp, Vii
5—6 » Folkets Vål, Strand
7—8 » Segerlönen, Myckeläng
9 » Vårbrytning, Söråker
10 » Segerns Banér, Fagervik
11—12 » Fredsförbundet, Östrand
13 » Samfundets Stöd, Häre
14 » Folkets Lycka, Hallsta
15—16 » Styrkan, Lidensboda
17 » Vårhälsning, Västana
18 » Skansbanéret, Järkvitsle
19—20 » Fridsam, Holm
21 » Gimåfors Framtid, Gimåfors
22 » Nordens Kämpe, Nordanede.
23 » Säterborgen, Gissjö
24—25 » Ljungan, Torpshammar
26—27 » Fredsstjärnan, Viskan
28—29 » Naggens Framtid, Naggen

Mars

- 1—2 » Fränsta Kämpe, Fränsta
3—4 » Nytt Ljus, Alby

Offentligt föredrag skall anordnas på varje plats. Detta måste väl förberedas och kungöras. Affischer erhålles.

Enskilda logemöten måste hållas på samtliga platser som tal. besöker. Här gives ett särskilt lämpligt tillfälle för instruktion berörande vår studieverksamhet, om så önskas.

Husagitation ordnas. Särskilt böra medl. som sällan bevista mötena besökas.

Logi och mat ha logerna att ordna med på sedvanligt sätt.

Väl förberedda möten giva alltid goda resultat!

Distriktrådet.

Från D. I. U.

Sjung. Sjung. Det nya sånghäftet är nu utkommet under titel »Sånghäfte för Gt ungdomsloger och scoutkårer». Det innehåller 68 sånger (mot 41 i den förra). Den är starkare inbunden samt försedd med klotrygg. Priset är likaväl endast 25 öre pr ex. Om minst 20 ex. på en gång rekv. 20 öre pr ex.

Ordensmärket. Frågan om att anskaffa ett billigt ordensmärke för ungdomslogernas medl. har nu lösts. Det nya märket, som tillverkets av en silverliknande metall, med inlägg av vit emalj och bokstäver och konturer i blått, är — ehuru mindre till storleken — dock tydligare och prydligare än det gamla 50-öres märket. Priset är 35 öre pr st., med 10 proc. rabatt om minst 1 duss. köpes på en gång.

Intendenter! Låt medl. i våra ungdomsloger bära ordensmärket!

Med Byrd till Sydpolen är titeln på en trevlig reseskildring och äventyrsbok, som alla ungdomsledare kan rek. åt de äldre barnen och ungdomen. Boken är skriven av en av Amerikas märkligaste scouter, Paul Siple, som inom Amerikas 28,400 scouter uttogs att just i sin egen skap av scout deltaga i amiral Byrds senaste expedition till Sydpolen. Detta är den enda bok som hittills utkommit på svenska om denna märkliga exp.

Boken kostar 3:—, 3:75 inb. Om 3 ex. rekv. erhålles 25 proc. rabatt och om minst 10 ex. rekv. ett elfte ex. gratis

Boken bör finnas i varje ungdomsbibliotek. Köpen från Oskar Eklunds förlag, Stockholm.

Födelsedagar.

83 år fyllde br N. M. Nyström, Kölsillre, julafton. Man talar om kärnvirke. Ja, det kan man säga om br N. Helt nyligen var han i Sundsvall på instruktionskursen, då O. T. var här, glad och piggsom en ung pojke. Det har berättats, att hr N. nu i vinter har fällt mellan 3 à 4 hundra timmer, och är det ryktet sant, har han utsikt att leva till sitt hundra år.

Ja, må han leva...

70 år har br P. E. Vestberg, Kolsta, Selånger, nyligen fyllt. Han ingick i Hasela sköld för 48 år sedan och tillhör sedan många år numera logen Hoppets Stråle, Selånger. Vi gratulera!

För logeprogrammet.

»Broderskapsmöten» är en slags möten godtemplarlogerna i Östergötland nyligen anordnat. Dessa ha tillkommit med tanke på att godtemplarorden mer än någon annan organisation hävdar broderskapsidéns berättigande.

Vi känna ej programmen för dessa broderskapsmöten, men de torde ej vara svårare att utföra än att varje loge även i vårt distrikt kan realisera denna tanke. Givetvis bör man icke glömma att göra en insamling till förmån för vår Ordens nödhjälpsfond, som nu mera än någonsin är hårt anlitad av logerna landet runt för sina sjuka och behövande medlemmar.

Amatörteater. På N. T. O:s förlag, Stockholm, har utkommit ett tal- och sångspel, »Flickan från Småland», ett långt »helaftonsprogram» i »Värmlänningarnas» stil. Pris 1:50.

Vi erinra om de på C. E. Fritzes förlag, Stockholm, utgivna amatörstyckena, såsom Psykoanalys (pris 60 öre), Klockan elva (60 öre), Faun och nymf (70 öre), Glas (70 öre), Två gånger två är fem (40 öre), Spiritism (50 öre), Kvinnans kvart (50 öre), Pappas kria (90 öre), En kompromettering (70 öre). Begär förteckning från förlaget.

För uppläsning. Våldsamt rolig är J. A. Göths nya bok »Raskens Zenobia», utgiven på Oskar Eklunds förlag, Stockholm. Bör hemköpas av alla loger och bibliotek. Pris 4:75.

Teaterhandbok. »Den första verkligt tidsenliga och användbara handboken för amatörteatern», skriver Alf Ahlberg i »Bokstugan». Den kan rekv. från Oskar Eklunds förlag, Stockholm. Pris 4:50.

För Medelpads program finnes åtskilligt att hämta i den i föl utkomna boken »Medelpads Fornminnesförening, en minnesskrift». Pris 2:—, och kan erhållas i Nordens Varuhus, Sundsvall.

I. O. G. T.-Bladet.

har nu eget postgirokonton, varför likvid för tidningar avseende år 1932 skall insändas till I. O. G. T.-Bladet, Sundsvall, postgironummer 77248.

Inbetalningskorterna äro bra lika de vanliga postanvisningsblanketterna, men äro till färgen gula. Postavgiften är endast 10 öre för belopp under 50 kr.

Café Metropol

(Godtemplarnas eget Café)

har åter öppnats efter en omfattande renovering och inbjuder till besök.

Alltid gott kaffe. Alltid gott bröd.

Alltid gott bemötande.

Thesupéer. Klubbrum. Tel. 3964. Vördsamt Mimmi Svensson.

GODTEMPLARE!

Vid förefallande behov vänd Eder med förtroende till

L.HÜLPHERS

Glasmästeri och Ramfabrik

Köpmangatan 17 - SUNDSVALL - Telefon 4081.